

Praha je dynamicky se rozvíjícím městem a jako taková potřebuje bydlení v ideálně husté a kvalitně propojené zástavbě. Velkým potenciálem pro budoucí rozvoj Hlavního města jsou proto netknuté plošné rezervy vnitřní periferie, jakými je i pozemek pod strání parku Grebavka. Ambicí projektu je vytvořit fungující součást města ve stabilní městské struktuře na pomězi Vršovic a Nuslí. Doplnit současně město o novou vrstvu, která vychází z kontextu svého okolí a přinese do něj nové kvality v podobě velké kapacity bydlení, nové budovy školky i důstojného veřejného prostoru.

Přitom ale nezapomenout na otázku komfortu bydlení ve městě, společenského života v rámci komunity i individuální různorodosti jednotlivých domácností.

Urbanistické řešení:

Urbanistický návrh vychází z kontextu okolního města. Nacházíme se ve Vršovicích, které se v místě našeho pozemku pomalu rozpádají z kompaktního blokového města do struktury soliterních objektů s rozdílnými charaktery. Samotná parcela sousedí s Vršovickou ulicí, která v místě naší parcely není pevně ukotvena a je spíše překážkou v přirozeném pohybu lokalitou. Z východní strany sousedí parcela se základní školou z roku 1930 s přílehlými pozemky. Severní stranu směrem k Botiči a Grébovce zaplňuje sportovní hala Hase z roku 1979, která jak jsem se dozvěděl, je jen částí původně plánovaného areálu vysokoškolské tělovýchovné jednoty TJ VŠ Praha. Zbudována byla pouze část se zimním stadionem a ubytovnou ovšem původně se počítalo i s výstavbou sportovní haly, plaveckého bazénu a venkovního koupaliště. Díky tomu není stavba pevně ukotvena v okolním urbanismu a její jižní fasáda má jen doplňkový charakter, na který se plánovalo navázat stavbou sportovní haly. Západní stranu pozemku definuje soubor soliterních bytových staveb z let 2005-6 na společné podnoží, který je od našeho pozemku oddělen drobnou uličkou a parkovištěm pro supermarket Lidl.

Celkový urbanistický návrh je silně ovlivněn rozhodnutím zachovat na pozemku funkci školky, která je dnes umístěna do těch pavilonů z roku 1950, jenž byly původně postaveny jako provizorní zařízení pro potřeby přílehlé školy. Cílem bylo na

vrhnout strukturu tak, aby provoz školky a budoucího obytného domu dokázal fungovat společně na jednom pozemku, aniž by docházelo k vzájemnému rušení.

Návrh proto počítá s výstavbou nové mateřské školy, splňující soudobé potřeby pro provoz i dostačující kapacitu. Samotná budova školky se přimyká ke „slepé“ fasádě sportovní haly a staví se tak do ideální pozice s jižní orientací. Bytový dům ve tvaru písmene E se otáčí hlavní fasádou do Vršovické ulice a zabírá celou délku bloku. Hmoty z Vršovické je pak protažena třemi stejnými křídly směrem k Botiči. Mezi nimi vznikají dva vnitrobloky vyplněné zelení a společnými klubovny.

Středem pozemku prochází veřejná pěší proměna navazující na Sámovu ulici, která pomyslně odděluje školku od bytovky. Celkovým zakončením proměny i urbanismu návrhu je dominantní v podobě 13 podlažní věže vyplňující severozápadní roh pozemku. Věž je navržena na pohledové ose Sámovy ulice v blízkosti soliterních bytových domů a její výška byla nastavena s přihlédnutím k okolní zástavbě. Terén na parcele je lehece svažité. Dům toto kompenzuje v garážích a v částečně převýšeném parteru, od 2NP už je výška podlaží stejná.

Architektonické řešení:

Základem hlavního bytového domu je 12 sekcí, z nichž má každá vlastní vstup a v případě sekcí u Vršovické je možné projít skrz dům do vnitrobloku. U těchto se díky terénním nerovnostem méně i světlá výška parteru začínající na 3,25m až na 4,75m v nejvyšším místě. Samotný parter je rozdělen na komerční prostory využívající přímý kontakt s Vršovickou ulicí a byty orientované do klidnějších vnitrobloků. Tyto byty jsou doplněny soukromými předzahrádkami. Na typickém podlaží se nachází 30 bytů, které se v různých variantách propisují celým domem. Nespornou výhodou většiny bytů je oboustranná orientace dovnitř vnitrobloku i na vnější fasádu. Každému takovému bytu se díky tomu dostává jak klid a ticho vnitrobloku, tak i ruch velkoměsta na opačné straně. Byty díky tomu rovněž mají dostatek světla a je možné je jednoduše větrat.

Celý dům je navržen tak, aby maximálně využíval slunečního svitu. Celá jižní fasáda do Vršovické je prakticky jedna velká ložnice, na kterou ústí obývací pokoje, jídelny a některé ložnice. Cílem těchto ložnic je stát se plnohodnotnou součástí bytu a v létě i domovem mnoha rostlin od muškátů až po palmy. Vodorovnou sestavu ložnic přerušují pásy se zeleným keramickým obkladem, který je jakýmsi symbolem celého domu. Keramický obklad dodává budově život a rozehrává hru světla a stínu čímž narušuje monotónnost takto dlouhé budovy. Druhým takovým prvkem je i uskočený růžek do Vršovické. Tento skok je zároveň s křídlem školy a opticky dělí budovu na dvě části. Proto se při pohledech ze západu i východu může zdát, že je budova o polovinu kratší.

Společnou částí pro všechny obyvatele domu jsou vnitrobloky a střešní terasy na křídlech hlavní budovy. V obou vnitroblocích jsou kromě zeleně a záhonků umístěny i malé pavilony, sloužící jako kolárny, kočárkárny a jako společné klubovny. Je zde dostatek úložného prostoru na zahradnické náčiní i na velký stůl či krb. Kromě těchto úložných prostor má každý byt přidělenou sklepní kóji buď v přízemí nebo v 1PP. Na střeše je rovněž možné trávit volný čas. Na každém křídle je navržena terasa se stíněním a možností pobytu.

Budova školky je vyřešena pouze hmotově s jednoduchým značením fasád, jelikož to považují za účel hodný samostatného zadání. Navrhnout správně prostředí, ve kterém vyrůstají ti nejmladší, není jednoduché a vyžadovalo by komplexní analýzu dětské psychiky a chování. Z tohoto důvodu jsem se v diplomové práci zaměřil na bydlení a mateřskou školu dále nepropracoval.

